

ILLYÉS GYULA

## Körhinta

*Helyet kínálva integet a korombeli körtefa,  
ma is arról a körhintájáról, ami  
évenként gyorsabban kerengteti  
tűzve téltől télig ágaira  
rügyet, utána bimbót, majd előbb zöld  
majd kék, majd sárga, majd piros gyümölcsöt...*

*Hitegetve valami észbeli:  
emberi renddel a szemlélődőt.*

## Őszi végeznivaló

*Belefognak a tó hullámai  
zúgva megint az őszi dologba.  
A hajójárat csak egyszeri ismét.  
Kivonultak végleg a kócsagok  
a helyi történelemből. Sikoltoz:  
próbálkozni kezd valami öröklét  
megint a szélben. Ő is hát, dagasztja,  
gyúrja szellemünknek a kenyeret, a hullám.*

# Nem-költözők között

*A haragosan zöld fenyők  
között mint mélyvizi halak  
elszánt komoran lengenek  
a velünk maradt madarak,  
az el-nem költözők.  
Gyűjtik a meleget.*

*Tartalékolják a hideg  
ránktörése előtt  
tavaszig a reményt, a hitet.  
Más-szóval az erőt!  
Bezárja fukar ajtaját  
ott fenn a gazda, a rideg?  
Tegye! Se fönt  
se lent ne kérjünk más hazát —*

*Súlyosak, csönddel teliek  
— testvériek —  
sötétek, mint a némaság-  
aklimatizálta szivek.*

## Lánypartizán

*Lánypartizánkén ütötte fel  
fejét a dombon s máris hogy tüzel  
pirosat, sárgát,  
a törpe kis barackfa —  
hadonászva, kacagva  
hogy hívja gyenge karja harcba  
héthatárnyi társát —*

*Minden virágát  
letépi holnapra a fagy.  
De — meg ne add magad!  
Te vagy  
a lebirhatatlan szilárdság!*

## Régi tél

*Ha fáztam, ha nagyon fáztam,  
kiszaladtam, korcsolyáztam,  
befűtöttem magamat,  
keringve a kert alatt,  
Körözve a Séd jegén  
kályha lettem magam én!  
Piros képpel, mint a kályha,  
futottam be a szobába.  
Tüzeltem, mint a parázs.  
Ámult-bámult csak a ház.  
Hamarabb, mint Benedek  
zsákban hoztam a meleget.*

## Szabad asszociációk

*Kint-bent sötét vadon.  
Fütel a lélek. Ami „szabadon”  
csak úgy „eszébe” jut  
bár szikra fény: az tán az út.  
A „beképzelt” jövő helyett  
a hány iskolát kitanult  
múlt ság s vezet!*

## Szemközép

*Nos, ha úgy fordul mégis: az ólmot  
ide a homlok-  
középre. Ez a „szemközép”  
volt (Pálfán) az adventista,  
— a Jézust-váró nénikék-  
körében a befogadó csók  
helye, — olyanok hite-adta:  
vagyok tán máig tőle tiszta —  
Hulljak karukba vissza.*

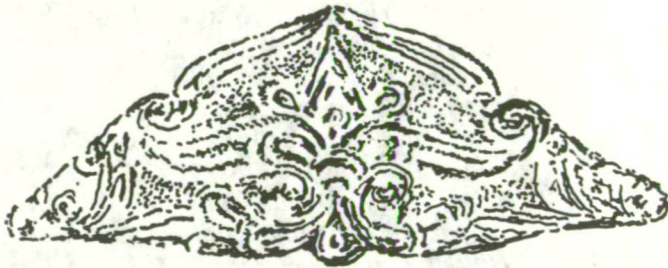
## Idő-köszöntő

*Kürttel, kemény vezényszavakkal  
marsol felénk új április.  
Őrséget vált az est, a hajnal.  
Volt már előrs fecske is?*

*S nem menekül a nép. De tapssal,  
dallal biztat ily hódítót,  
mely aggot, csecsemőt leszabdal  
az idén is félmilliót.*

## Szárnyasok

*Még gyermekkorian kegyetlen  
„igazánda” hidegben  
didergő mellünkre kulcsolt karunk-kezünk  
alatt  
persze hogy madarat  
melengtetünk  
hitegetünk új kikelettel,  
mert lesz olyan világ is:  
repülni fognak totyogó libák is...*



HORNYÁK LÁSZLÓ RAJZA